

Matka Terézia z Kalkaty, *veľká svätica našich čias*

V nedeľu 19. októbra 2003 Svätý Otec blahorečil Matku Teréziu z Kalkaty. Výzva, ktorú Ježiš roku 1946 adresoval Matke Terézii: „Poď a buď mojim svetlom,“ znova zaznela na Námestí svätého Petra ako výzva všetkým kresťanom, aby Kristovým svetlom premieňali svet v temnosti civilizácie smrti.

5. septembra 1997 o 21.30 zomrela Matka Terézia z Kalkaty, jedna z najneobyčajnejších postáv 20. storočia. Bola to veľká svätica našich čias, najznámejšia a najobdivovanejšia žena súčasného sveta. 25. decembra 1948 ako tridsaťosemročná odišla za Kristovým hlasom a opustila spoločenstvo sestier loretániek, aby začala svoju novú misiu v službe najbiednejším z najbiednejších. Založila rehoľné spoločenstvo sestier Misionárok lásky, ktoré má vo svete viac ako 4000 sestier pracujúcich uprostred tých najbiednejších vo vyše 600 centrách v 127 krajinách sveta. Bola ocenená najväčšími vyznamenaniami. Roku 1962 jej India udelila najvyššie vyznamenania: „Padmashree“ a „Pandit Nehru“ a filipínsky rád „Magsaysay“. Roku 1971 ju pápež Pavol VI. poctil Cenou mieru Jána XXIII. Roku 1973 dostala cenu Templetonovu cenu. V tom istom roku dostala od FAO cenu Alberta Schweitzera. Roku 1979 dostala Nobelovu cenu mieru a cenu Nadácie Bolzana, nepočítajúc mnoho iných vyznamenaní a čestných doktorátov na najprestížnejších univerzitách sveta.

Najvýznačnejší intelektuáli, umelci, predstavitelia štátov, vyznávači rôznych náboženstiev a ideológií Matku Teré-

foto: archiv MŠP

ziu ešte počas života považovali za svätú. Z jej osoby vyžarovala Kristova moc nezištnej lásky, zvlášť k ľuďom najbiednejším, najpohrdanejším a odvrhnutým dnešným svetom. V jej prítomnosti sa cítime malí a zahanbení sami sebou – povedala o nej indická premiérka Indira

Ghándiová. A Svätý Otec povedal o Matke Terézii dva dni po jej smrti toto:

„Jej poslanie sa začínalo každé ráno pred Eucharistiou. V tichu kontemplácie počula Ježišovo zvolanie na kríži: ‚Som smädný.‘ Toto zvolanie jej preniklo do hĺbky srdca a nútilo ju ísť do ulíc ▷

foto: archiv MSI

Podľa záväzných predpisov proces blahorečenia sa môže začať až päť rokov po smrti daného človeka. Vďaka veľkému počtu prosieb, ktoré prišli z celého sveta do Vatikánu, Kongregácia pre svätorečenie udelila osobitnú výnimku a už jeden a pol mesiaca po smrti Matky Terézie sa začalo so zbieraním materiálov svedčiacich o jej „hrdinských čnostiach“. A už 12. decembra 1998 Svätý Otec povolil začatie procesu. 15. augusta 2001 doručili Kongregácii pre svätorečenie do Vatikánu 76 zväzkov dokumentov (35 000 strán). Osobitná vatikánska komisia zložená z deviatich teológov sa zoznámila s predloženými materiálmi a uznala hrdinské čnosti Matky Terézie. K blahorečeniu bolo potrebné už len potvrdenie a uznanie zázraku na jej príhovor. Zázrak uznala Kongregácia pre svätorečenie 2. októbra 2002. Stal sa v Kalkate presne na prvé výročie smrti Matky Terézie 5. septembra 1998. Tridsaťročná Monika Besra, matka troch detí, mala rakovinu žalúdka a tuberkulózu. Mala také veľké brucho, že sa zdalo, akoby bola v šiestom mesiaci tehotenstva. Sestry zo spoločenstva Misionárok lásky sa za chorú na príhovor Matky Terézie vrúčne modlili a položili na ňu zázračný medailónik.

V noci nastalo okamžité úplné uzdravenie. Komisia piatich lekárov potvrdila, že u chorej nastal nevysvetliteľný návrat k úplnému zdraviu. Zázrak bol potom teologickou komisiou Kongregácie pre svätorečenie uznaný. 19. decembra 2002 podpísal Svätý Otec dva dekréty. Jeden potvrdzoval hrdinské čnosti a druhý zázračné uzdravenie Moniky Besra na príhovor Matky Terézie. Matka Terézia bola vyhlásená za Božiu služobníčku a na 19. októbra 2003 bol stanovený termín blahorečenia.

„Svätosť nie je privilegiom vyvolených,“ povedala Matka Terézia, „ale povinnosťou každého kresťana, mňa i teba.“ Toto je každodenná svätosť: žiť v milosti a v pokoji s Bohom i s našimi blíždami, prinášať pomoc všetkým, ktorí potrebujú naše ruky, naše slová, náš úsmev a naše srdce. Byť vždy pripravený obetovať sa pre iných, slúžiť im a mať lásku k blížnemu. To je veľmi jednoduchá svätosť a zároveň hlboká a pravdivá. Len svätosť môže spôsobiť, že budeme schopní úplnej obetavosti a oddanosti.

páter M. Piotrowski TChr ■

Svätosť nie je privilegiom vyvolených, ale povinnosťou každého kresťana - mňa i teba.

Kalkaty a na všetky periférie sveta, aby hľadala Ježiša v úbohom, opustenom a umierajúcom človekovi“ (Castel Gandolfo, 7. 9. 1997).

Matka Terézia často hovorievala: „Som obyčajným nástrojom v Božích rukách. Ak som urobila niečo dobré, nie je to moja zásluha. Jednoducho najlepšie, ako som vedela, urobila som to, o čo ma Ježiš poprosil. Preto nemôžete hovoriť o mne, ale o diele, ku ktorému ma povolal Pán.“ V jednom interview povedala. „Som obyčajná rehoľníčka, akých je veľa. Pán mi zveril isté poslanie a ja sa usilujem čo najlepšie ho uskutočňovať. Avšak všetko to robí on. Ježiš miluje biednych, sú to jeho milované deti. On sám, keď prišiel na tento svet, narodil sa v chudobnej rodine a najkrajšie slová evanjelia adresoval biednym. Treba hovoriť o nich, nie o mne, ja neznamenám nič.“

